

Rajalta-Rajalle hiihtoa 20 vuotta

Elettiin syksyä 1983. Uusi latu ja Polku lehti kertoi suunnitteilla olevasta Rajalta-rajalle hiihdosta. Olimme kyllä aina hiihtoa harrastaneet, mutta näin pitkä matka tuntui aikamoiselta haasteelta. Mitähän jos mekin osallistuisimme. Väinö piti ensin ajatusta täysin mahdottomana, mutta vähitellen sain hänetkin tottumaan ajatukseen.

Onneksi talvi 83-84 oli meillä Lounais-Suomessa luminen, että päästiin kartuttamaan kilometrejä ladulla. Lomat varattiin maaliskuulle ja mummu tuli hoitamaan lapsia.

Kuusamon linja-auto asemalla seisoimme tavaroinemme aikaisin sunnuntaiaamuna 10.3-84. Meitä oli 22 urhoollista valmiina hiihtoon. Bussi kuljetti meidät itärajalle ja niin lähdettiin kipuamaan Saunavaaran rinnettä. Ensimmäisenä vuonna oli mukana yksi saksalainen Lutz, joka oli mukana monta kertaa ja hiihtäjät tekivät patikkaretken hänen luokseen saksaan kesällä 1987.

Kymmenen ensimmäistä vuotta reitti oli vähän lyhyempi kuin nykyinen n.370km ja kulki Kuusamon, Posion, Ranuan, Simon, Keminmaan, Kemin ja Tornion kautta.

Pikkuinen joukkomme hiihti sitkeästi koko matkan ja taitoimme taivalta peräkanaa hitaimman tahtiin. Olimmehan tulleet taivaltamaan yhdessä. Oli todella riemullista päästä perille! Koskaan ennen emme olleet hiihtäneet näin pitkiä matkoja ja vielä seitsemänä päivänä peräkkäin. Mahtavaa, tätä täytyy saada lisää. Väinö ja minä olimme tosi tyytyväisiä tapahtumaan ja kaikkiin sen järjestelyihin. Ja kuinka ihania ihmisiä hiihtäjät olivatkaan. Ensi vuonna uudestaan.

Koitti maaliskuu 1985 ja taas seisoimme Kuusamon linja-autoasemalla, nyt oli vain 16 uskaliasta lähtemässä taivalelle. Saksalaiset Lutz ja Manfred myös mukana. Salmelan Kauko Ranualta oli hiihdon vetäjä, olihan hän jo ollut mukana edellisenä vuonna. Hiihdon tulevaisuus näytti huonolta, eihän näin pienelle joukolle kannata organisoida viikon hiihtoa. Keminmaan liikuntasihteerin Tuomo sanoi, että jos teitä ei ensi vuonna ole yhtään enempää, niin lentäkää helikopterilla Keminmaan yli, ei kannata tehdä latuja. Me R-R hiihtäjät jotka jo kaksi kertaa olimme olleet mukana ja suuresti ihastuneet tapahtumaan, pyysimme että hiihto järjestettäisiin vielä ainakin kerran, Me kyllä yrittäisimme jokainen tuoda vähintään yhden hiihtäjän mukanaan. Saimme lupauksen, että vielä v. 1986 hiihdetään.

23.3-29.3 hiihdettiin 3. RR-hiihto. Osanottajia oli 59. Hurraa hiihto jatkuu. Mm. Teppuli ja Simo tulivat tuolloin mukaan Vuosi 1986 oli kelien suhteen yksi hankalimmista. Oli myrskytuulia, satoi räntää taivaan täydeltä, latu hävisi hetkessä, lumi pakkautui suksenpohjiin. Varsinkin viikon pisin päivä 65km oli tosi kova myrsky ja räntäsade, viimeiset olivat perillä Simon ylikärpän koululla n. klo. 21:n aikaan hiihtäen loppumatkan moottorikelkan valoissa. Tornioon tullessa satoi silkkaa vettä ja rankasti. Viimeinen päivä pyrittiin hiihtämään yhdessä letkassa. Oli komeata tulla kaikki yhdessä perille. Näin toivoivat järjestäjät, mutta hiihtäjille oli aika tuskaa hiihtää jonossa 70km hitaampien johdolla.

Hiihto jatkui. Osanottajamäärä vakiintui noin 50:een. Raju meininki ja hurtti huumori seurasi mukana, Ulkomaalaiset eivät vielä 80-luvulla olleet löytäneet hiihtoa. 1988 4:ssä RR- hiihdossa oli mukana Joan Amerikasta ja ranskalainen lehtimies joka teki la Neige lehteen juttua hiihdosta. Tänä vuonna saivat halukkaat viettää yön leirioloissa. Istuimme iltaa rakovalkealla ja yövyimme armeijan teltoissa. Oli upea elämys!

1990-luku toi mukanaan ulkolaiset hiihtoon. Mm. Jean-Pierre Ranskasta aloitti silloin, samoin italialaisia, saksalaisia, itävaltalaisia ja yksi japanilainen. Osanottajamäärät

jatkoivat kasvuaan. 1991 8. RR-hiihdossa oli jo mukana lähes sata hiihtäjää, ulkolaisia 36, jotka olivat omana ryhmänään, niin kuin vielä parina seuraavana vuonna.

1994 11. RR-hiihto siirtyi uudelle ja vähän pitemmälle reitille. Posiolla ei enää käyty, vaan hiihrettiin Kuusamosta Taivalkoskelle, Pudasjärvelle ja Ranualle. Loppu osa reitistä pysyi suunnilleen ennallaan. Mielestämme vanha reitti oli kauniimpi ja vaihtelevampi kulkien Riisi- ja Karitunturien kautta, verrattuna kenttärataan. Myös iltarientoihin jäi enemmän aikaa ja voimia. Iltaisin usein pantiin verryttelytanssit pystyyn tai käytiin ihailmassa paikallisia nähtävyyksiä. Toisaalta pitempi matka toi tullessaan lisää fyysisiä haasteita.

1996 13. RR-hiihto jakaantui ensi kerran kahteen ryhmään. 1-ryhmä lähti lauantaina ja 2. ryhmä sunnuntaina. Oli hiihtäjille mukavaa saada vähän pienemmät ryhmät. Laduille kyllä sopi vaikka kuinka paljon, mutta joskus saunassa ja majoituksessa on ollut ahtaanpuoleista. Sopi on sijaa antanut ja aina kaikki ovat päässeet pesulle ja patjalle, milloin hotelliin, milloin koulun luokkiin hikisten vaatteiden alle.

Vuosi vuodelta hiihdon suosio jatkui. Osanottajien määrät lisääntyivät ja hiihtäjiä tuli myös Atlantin takaa useampia. 1998 slovenialaiset löysivät RR-hiihdon ja ovat siitä asti olleet suurella ryhmällä mukana.

2001 lähti ensi kerran kolme RR-ryhmää hiihtämään idästä länteen. Ja tänä vuonna on taas saavutettu uusi osanottajaennätys, eivätkä kaikki halukkaat ole edes sopineet mukaan.

Aluksi oli tarkoitus järjestää myös muita RR-tapahtumia, kuten pyöräilyä, lentoa, melontaa, autoilua, moottorikelkkailua. RR-pyöräily on järjestetty pariin kertaan. Itse emme siihen osallistuneet, mutta aika moni hiihtäjä oli mukana ja piti tapahtumasta. Myös ultralento toteutui yhtenä vuonna.

Miksi olemme tulleet tänne jo 20. kerran? Jäimme heti koukkuun. Tapahtuma antoi sopivasti fyysistä haastetta ja ulkoilua viikoksi. Järjestelyt olivat alusta alkaen järjestetty kiitettävästi. Kanssahiihtäjät ovat olleet suorastaan mahtavaa porukkaa. Monia ystävyys-suhteita on solmittu. Erilaisia viestejä lähetetään pitkin vuotta ja kyläilyäkin on harrastettu

Olemme saaneet paljon hyviä liikuntavinkkejä ja tietoja erilaisista tapahtumista ympäri maailmaa. Varsinkin hankalat päivät ja rankat kelit ovat jääneet mieleen ja pientä ylpeyttä tuntien voi muistella, että siitäkin tuiskusta selvittiin.

On ollut mielenkiintoista tavata hiihtäjiä eri puolilta maailmaa ja vaihtaa ajatuksia heidän kanssaan. Kielitaitoa se on innostanut kohottamaan ja jopa opiskelemaan uutta kieltä. RR-hiihdosta on tullut meille perinne ja toivomme että kuntoa riittää vielä vuosiksi eteenpäin, että pystymme tänne tulemaan.

Leila ja Väinö Voutilainen RR3, 21. kerta 2004